

PERSONAS

Hvem er målgruppen i Byens Køkken?

Byens Køkken laver mad i store gryder til borgerne i Odense Kommune, der er visiteret til madservice. Byens Køkken har fokus på råvarer i sæson, økologi og bæredygtighed, og laver mad fra bunden. Derudover har Byens Køkken fokus på, at maden skal smage af noget, og at menuplanerne er varierede, så de tilgodeser borgernes ønsker og behov.

Byens Køkkens personas skal sikre, at personalets personlige mad- og smagspræferencer minimeres og dermed fremme det fagprofessionelle arbejde med mad målrettet de borgere, vi laver mad til. Samtidigt skal Byens Køkkens personas skabe indsigt i og forståelse af hvem, vi laver mad til, så målgruppen altid er tydelig, når vi udarbejder menuplaner og opskrifter samt under tilsmagning af maden.

Byens Køkkens personas er en beskrivelse af typiske borgere, og er udarbejdet ud fra fakta og viden om de borgere, der er tilknyttet Byens Køkken. De 4 personas repræsenterer derfor et typisk udsnit af den målgruppe, Byens Køkken laver mad til.

Byens Køkkens personas skal anvendes som et redskab både i administrationen, i Callcentret og i køkkenet, når maden pakkes og leveres til borgerne. De skal hjælpe medarbejderne til at forstå borgernes ønsker, behov og udfordringer, så vi kommer endnu tættere på at ramme rigtigt.

Byens Køkkens personas er skabt ud fra inspiration fra personas fra Bispebjerg og interviews foretaget med borgere i Odense Kommune.

Byens Køkkens personas går på tværs af forløb i Odense Kommune og bygger på præferencer og typer.

Personas er beskrevet ud fra følgende temaer:

- Forhold til mad
- Hvad der er vigtigt for personaen
- Hvor er det svært
- Hvad personaen ville ønske
- Tanker omkring bæredygtighed

Karen

Karen har et godt og aktivt liv, men lider af sklerose, der forhindrer hende i dagligdagens gøremål. Sklerosen gør, at Karen er afhængig af hjælp fra hjemmeplejen, og hun kan ikke selv varme maden fra Byens Køkken.

Forhold til mad:

Karen vil have sund mad, der pirrer sanserne. Hun vil gerne prøve nye hverdagsretter, og helst vegetartilbuddet eller retter med magert kød og fisk.

Karen og hendes nu afdøde mand har rejst meget og jævnligt spist ude på byens restauranter. Karen er begyndt i højere grad at vælge vegetarretter, da de, i hendes optik, ikke ligger lige så tungt i maven, og det er det sunde valg. Karen oplever, at hun ikke altid bliver ordentlig mæt.

Hvad er vigtigt for Karen:

Karen tænker over, hvad hun spiser. Det betyder meget for hende at kunne holde figuren, men med alderen er der kommet lidt ekstra på sidebenene. Selvom det at spise sundt er vigtigt for Karen, skal der dog også være plads til at nyde en god kage eller andet sødt til kaffen.

Karen tænker over hvad hun putter i munden, og er optaget af, at maden er sund og velsmagende. Karen har det bedst, når hun får salat eller friske grøntsager til sin mad hver dag. Karen spiser med øjnene og anretter sin mad pænt. Det er derfor vigtigt for hende, at maden tager sig pænt ud og er veltillavet.

Her er det svært:

Karen vil gerne spise mere vegetarisk end hun allerede gør, men hun bryder sig ikke om linser og bønner, og derfor er det ofte en udfordring at få proteiner nok. Og protein er særligt vigtigt med en sklerose-diagnose, da hendes muskulatur skal vedligeholdes.

Det bekymrer Karen, at hun med tiden kan få tygge- og synkebesvær grundet sin sygdom.

Karen ville ønske:

Selvom mulighederne er mange, ville Karen ønske, at menuerne bød på et bredere udvalg. Hun er ikke kræsen og vælger også de mere moderne retter, og det må gerne smage af noget, men maden er oftest for salt, hvilket hun opfatter som usundt.

Forhold til Bæredygtighed:

Karen støtter bæredygtighed gennem sin spartanske livsstil, som hun altid har levet, bl.a. ved at bruge madrester til nye retter og som en del af næste dags frokost. Og så er overgangen til det mere vegetariske også i tråd med, at hun følger med i klimadebatten.

- Jeg går op i sundhed, og min mad skal pirre sanserne og tage sig pænt ud.
- Jeg spiser helst vegetarisk, men er ikke glad for bønner og linser, så det er svært at få protein nok.
- Jeg kan godt lide stor variation og nye smagsoplevelser.
- Jeg føler mig ikke altid helt mæt.

Vigtigt for Karen:

- Sundhed og mange grøntsager
- Spændende smage, valgmuligheder og anretning
- Svært af få protein nok

Jens

Jens fik en blodprop for ca. fire år siden, og begyndte i den forbindelse at modtage mad fra Byens Køkken. Motorikken er nedsat grundet blodproppen, hvilket betyder, at maden ikke må være for sej, men nem at skære i. Jens har en god appetit og er svært overvægtig.

Forhold til mad:

Jens går ikke særligt meget op i mad, og hans liv har været præget af overspisning og usunde kostvalg. Når Jens spiser, går han efter det, han kender og kan gennemskue: En flad rugbrødsfad med ost eller trestjernet salami.

Aftensmad har tidligere ofte været kartofler fra glas, klar suppe fra frost eller færdigretter fra supermarkedet såsom hakkebøffer på dåse eller flødekartofler lige til at sætte i ovnen. Jens har aldrig været vild med grøntsager, og spiser dem ikke, hvis de er med som tilbehør.

Hvad er vigtigt for Jens:

Jens foretrækker mad, han kender, og går uden om fx gryderetter, da både kød og grøntsager er i for store stykker, og fordi der, ifølge Jens, er for mange grøntsager i. Det er vigtigt for Jens at kunne se, hvad der gemmer sig i sovsen, og han vil allerhelst have madkomponenterne adskilt, kartofler/mos, sovs, kød, suppe, og uden alt det grønne. Maden må for alt i verden ikke være stærkt krydret.

Her er det svært:

Jens vælger ofte de tunge retter med meget sovs og kød. Han er ikke særligt vild med dagens grønt, der tilbydes i øjeblikket. Jens ved godt, at han burde spise sundere, men vælger oftest de retter med mindst grønt, og vil egentlig helst have de retter, han kender, uden alt for mange variationer og nyfortolkninger.

Udfordringen for Jens er at spise varieret nok.

Jens ville ønske:

Kan Jens selv vælge, går han efter den bløde mad, med mos og fars, og vigtigst af alt sovs, der får det hele til at glide ned.

Forhold til bæredygtighed:

Bæredygtighed fylder ikke meget for Jens, men han er vokset op med, at man sparer på ressourcerne, og derved gemmer madrester og spiser dem på et andet tidspunkt. Han synes, veganere og "klimatosser" er for hysteriske – andre skal ikke bestemme, om han skal spise kød eller ej.

- Jeg spiser helst de samme velkendte, klassiske retter og er ikke glad for grøntsager.
- Maden må ikke være for sej at skære eller tygge, og der skal god sovs til.
- Jeg ser helst, at madkomponenterne er adskilt.
- Jeg har god appetit og er svært overvægtig.

Vigtigt for Jens:

- Skal minde om eller allerhelst være klassiske retter, han kender
- Det skal være nemt at skære ud
- Der skal sovs til

Kirsten

Kirsten glemmer ofte at spise, som resulterer i, at hun ikke føler sult. Kirsten lider af demens, og bukserne sidder meget løst. Kirsten er tynd og underernæret, og som konsekvens heraf passer Kirstens tænder ikke længere i hendes mund, og hun har stort tyggebæsvær. Derudover har Kirsten gigt i sine hænder.

Forhold til mad:

Kirsten holder af traditionel, dansk mad og har altid sat en ære i at lave god mad til sin familie. Kirsten har ikke længere den store appetit og glemmer tit at spise, hvis ikke der er nogen, der minder hende om det. Det er vigtigt for Kirsten, at hun kan genkende, hvad hun spiser, og at smagen er velkendt. Det gør hende tryk og bringer gode minder frem fra hendes lange liv. Kirsten er på blød kost.

Hvad er vigtigt for Kirsten:

Det er vigtigt for Kirsten, at maden smager, som hun kender den, og at den er nem at få op på en gaffel. Maden skal nemt kunne glide ned, og konsistenserne skal passe sammen - ikke for tykt, ikke for tyndt.

Her er det svært:

Kirsten spiser den mad, hun kan genkende, og hun siger nej, hvis ikke hun kan genkende rettens navn eller synes, det ligner noget, hun kan lide.

Kirsten bliver overvældet af for store portioner, og vil allerhelst have mos og sovs samt lidt grøntsager, der giver farve til tallerkenen og ser pænt ud.

Det går bedst med at få nok at spise, når der er mennesker omkring Kirsten til at hjælpe hende lidt med, at hun får spist nok.

Kirsten ville ønske:

Kirsten kan ikke overskue, hvis portioner er for store. Det virker afskrækkende på hende og gør, at hun ikke spiser noget.

Forhold til bæredygtighed:

Økologi og bæredygtighed fylder ikke så meget for Kirsten.

- Jeg glemmer at spise, og min appetit er lille.
- Jeg bliver overvældet, når portionerne er for store.
- Jeg bliver glad når maden er genkendelig og vækker minder.
- Jeg er underernæret og har tyggebæsvær. Derfor skal konsistensen være tilpasset.

Vigtigt for Kirsten:

- Hjælp til at vække appetitten
- Småt og genkendelighed
- Maden er blød, nem at tygge og designet til svage hænder

Peter

Peter er yngre og bor på et bosted i egen lejlighed. Peter har en god appetit og bruger ikke tid i køkkenet, men kan godt lide at spise snacks og drikke cola.

Forhold til mad:

Peter kan godt lide mad uden for mange grøntsager. Han synes, de mere tidstypiske retter er spændende, men vælger dem ofte fra, da han ikke ved, om han kan lide dem. Han vælger de klassiske retter, da de er velkendte. Dog er gryderetter ikke blandt favoritterne, da det kan blive lige lovligt gammeldags.

Peter er glad for "mormormad", med rigelige mængder af sovs og kartofler. Livretten er boller i karry.

Hvad er vigtigt for Peter:

For Peter er det vigtigt, at han på forhånd ved, hvad maden smager af. Peter er ikke kræsen, men der er visse krydderier, han ikke sætter pris på.

Her er det svært:

Peter er ikke glad for løg, kål og alt for stærk mad, og han udfordres af, at han ikke altid har lyst til den mad, der er blevet bestilt, men hellere vil spise take-away eller kunne sammensætte sin menu på anden vis. Han spiser dog sin mad fra Byens Køkken. Er der kogte grøntsager med til retten, bliver disse ikke spist.

Peter ville ønske:

Peter savner, at der engang imellem er burger og/eller pizza på menuen.

Forhold til bæredygtighed:

Peter følger med i debatten omkring klima og miljø, men gør ikke selv noget aktivt.

- Jeg kan godt lide mormormad, men vil også gerne prøve nyt.
- Min mad må ikke være for stærk eller krydret.
- Der må engang imellem gerne være streetfood lignende retter på menuen.
- Jeg kan ikke lide at blive overrasket over smagen, og vælger derfor oftest det, jeg kender.
- Jeg drømmer om selv at kunne bestemme en del af min tallerkens indhold.

Vigtigt for Peter:

- Mad der ikke minder om institutionsmad
- Selv at kunne bestemme en del af tallerkenens indhold
- Forkælelse med danske klassikere og streetfood uden stærke krydderier